

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 07/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

KHUYẾN TẤN HÀNH GIẢ NỖ LỰC

(BÀI MƯỜI MỘT)

Chúng ta là đệ tử của Phật, là học trò của Thánh Hiền nên chúng ta phải kiểm soát mọi khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của mình. Chúng ta phải đặt chế độ “*cảnh báo sớm*” đối với từng khởi tâm động niệm, chúng ta phải nhận ra chúng từ sớm để chúng ta ngăn chặn. Nếu chúng ta để khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm trở thành thói quen, tập khí thì chúng ta sẽ rất khó thay đổi. Ngày trước, tôi dặn một số huynh đệ phải cẩn trọng trước những khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của họ nhưng họ cho rằng tôi đã lo quá xa. Khi hậu quả xảy ra thì họ lo lắng, buồn phiền nên họ đến xin ý kiến của tôi. Điều này cũng giống như một chiếc áo đang sạch mà bị dính bùn, chúng ta sẽ phải trải qua rất nhiều công đoạn để tẩy rửa.

Chúng ta lấy tiêu chuẩn của Thánh Hiền, giáo huấn của Phật làm chuẩn mực để nhận dạng khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của mình thì chúng ta sẽ dần tiến bộ. Ngày nay, người học Phật đông nhưng người có thành tựu rất ít. Nhiều người ban đầu học Phật, học Thánh Hiền nhưng sau đó họ bỏ, họ cho rằng giáo huấn của các Ngài không cần thiết hoặc là những giáo huấn này quá khó để làm theo. Hằng ngày, chúng ta vẫn tùy thuận theo những thói quen xấu, nếu chúng ta có một chút phản tỉnh, một chút thay đổi nhưng sau đó, chúng ta tự mãn thì chúng ta sẽ lại tái phạm.

Bài học hôm qua Hoà Thượng nói: “***Chúng ta phải làm ra tấm gương, mọi người cảm thấy kính phục thì họ sẽ tự tìm đến chúng ta để học tập***”. Chúng ta làm ra tấm gương thì chúng ta mới có thể giúp cho giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền được tiếp nối. Chúng ta học tập giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta phải chú trọng “*chất*”, chúng ta phải thật làm, chúng ta không cần chú ý đến “*lượng*”. Đạo tràng có rất đông người nhưng mọi người không thật tu thì việc đạo tràng có đông người cũng không có ý nghĩa.

Ngày nay, người học Phật rất nhiều nhưng người chân thật học, làm theo Phật, Thánh Hiền thì rất ít. Chúng ta chỉ học để có được nhãn mác là “*người học Phật*” thì chúng ta sẽ không có được lợi ích. Trên “***Kinh Kim Cang***” nói: “***Đĩ âm thanh cầu ngã, dĩ sắc tướng kiến ngã bất năng kiến Như Lai***”. Chúng ta dùng âm thanh, sắc tướng thì chúng ta vĩnh viễn không thể thấy được Như Lai. Chúng ta chỉ làm trên hình

tướng thì chúng ta đáng phiền não, đáng khổ đau, đáng sinh tử như thế nào thì chúng ta vẫn phải phiền não, khổ đau, sinh tử như thế đó.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có được thân người, gặp được Phật pháp đây là nhân duyên vô cùng khó được”**. Hôm qua, tôi đọc một bài báo nói về, một cô gái từ nhỏ đã theo ông ngoại để nhặt xác các thai nhi mang về chôn, khi ông ngoại mất thì cô đã dừng công việc này một thời gian, sau đó, cô cảm thấy mình phải có trách nhiệm phải tiếp tục làm công việc này. Hiện tại, cô đã chôn cất được hơn 20.000 thai nhi, có vô cùng nhiều đứa trẻ bị chôn bỏ, chúng ta muốn có thân người không dễ dàng!

Hòa Thượng nói: **“Thời kỳ Mạt pháp tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng”**. Chúng ta đã được học **“1200 chuyên đề của Hòa Thượng”**, **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**, **“Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”**, **“Thập Thiện nghiệp đạo”** và sắp tới, chúng ta sẽ học nhiều bài giảng của Hòa Thượng mà chúng ta đã chuyển ngữ, đây đều là những lời mà Hòa Thượng **“hết lòng hết dạ”** khuyên bảo chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, con người muốn tìm đến sự tự do, cởi mở vậy thì Phật pháp càng phải trở nên linh hoạt hơn”**. Chúng ta học Phật, chúng ta làm đến một mức độ nhất định nào đó thì chúng ta sẽ đạt được thành tựu ở mức độ đó. Hòa Thượng nói: **“Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta phải luôn hướng đạo. Đối với chúng sanh thì chúng ta tận tâm, tận lực hy sinh phụng hiến vô điều kiện”**. Tôi hết sức cảm động khi nghe câu nói này. **“Đạo”** là chuẩn mực, là con đường. Đạo không phải là tôn giáo hay một sự huyền bí, thần quyền. Những tấm gương đức hạnh, các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền đến thế gian đều để thực hiện sứ mạng của mình. Mỗi chúng ta cũng có thể làm được điều này. Vài trăm năm sau, chúng ta sẽ là tổ tiên, nếu vài trăm năm trước Tổ Tiên chúng ta, các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền không nỗ lực thì chúng ta có cơ hội học tập như ngày hôm nay không?

Ngày trước, tôi cũng là một người lêu lổng, nếu không gặp được pháp của Hòa Thượng thì bây giờ, tôi không biết mình đang ở đâu. Nhờ có sự chân thật hy sinh phụng hiến vì sự trường tồn của Phật pháp, vì lợi ích chúng sanh của Hòa Thượng mà tôi đã tin theo Ngài. Tôi không phải là người dễ tin, tôi đã có hơn 30.000 giờ dịch đĩa của Hòa Thượng, tôi đã nhìn thấy Ngài thật nói, thật làm. Hiện tại, tất cả những việc tôi làm đều là học theo Hòa Thượng, tôi vẫn chưa làm được thật sự giống, nếu tôi làm được giống nhiều hơn thì tôi có thể lợi ích chúng sanh được nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: **“Đời này, chúng ta muốn chân thật có thành tựu thì chúng ta phải nhận ra tập khí, phiền não của mình để chúng ta nghiêm túc cải đổi chúng”**. Chúng ta vẫn để tập khí âm thầm phát triển thì chúng ta không thể có được lợi ích. Chúng ta thật làm, thật trải nghiệm thì chúng ta sẽ nhận ra giá trị của việc thật làm.

Hòa Thượng nói: **“Ngày xưa, khi tôi trở về thăm Lão sư, Thầy hết sức ân cần dặn bảo tôi phải tin Phật. Ý của Lão cư sĩ rất sâu sắc, chúng ta đều tin tưởng”**

quan niệm, cách nghĩ sai lầm của chính mình nhưng chúng ta không tin Phật. Những điều Phật đã nói, chúng ta nghe như gió thoảng qua tai, khi nghe chúng ta cũng gật đầu nhưng một chốc lát thì chúng ta quên!". Ngài Lý Bình Nam nhắc Hòa Thượng phải tin Phật nghĩa là nhắc Hòa Thượng phải thật làm hơn. Hòa Thượng khi đó đã đi giảng Kinh, nói pháp khắp nơi trên thế giới, ban đầu khi Hòa Thượng nghe lời của Lão sư Lý Bình Nam Ngài đã nghĩ: "*Mình đã là giảng sư rồi mà mình vẫn chưa thật tin Phật hay sao!*". Khi Hòa Thượng phản tỉnh thì Ngài nhận ra, nếu Ngài thật tin thì Ngài phải thật làm. Ngài Lý Bình Nam hiểu rất rõ học trò của mình nên Ngài luôn ân cần nhắc nhở học trò một cách thiết thực. Người Thầy tốt thì khi thấy học trò dần có thành tựu thì người Thầy sẽ càng phải nghiêm khắc hơn. Đây chính là các Ngài đang diễn pháp cho chúng ta.

Chúng ta tưởng rằng chúng ta quy y Phật, chúng ta đã có pháp danh là chúng ta đã tin Phật. Đây chỉ là chúng ta dán nhãn mác "*người học Phật*" lên trên mặt. Chúng ta tin lời Phật thì chúng ta sẽ thật làm. Chúng ta làm chưa đến nơi đến chốn là chúng ta chưa thật tin. Chúng ta chỉ tin vào tập khí, phiền não của chính mình mà không tin vào lời của Phật, của Bồ Tát. Trước đây, tôi cũng không tin Phật, tôi nghe lời, làm theo Hòa Thượng nên tôi dần dần tin Phật. Tôi đã biết đến Phật pháp từ rất lâu nhưng tôi chưa thật tin. Tôi nhìn thấy tấm gương của Hòa Thượng, tấm gương nói và làm tương ứng thì tôi kính phục và nỗ lực làm theo, khi tôi thật có kết quả thì tôi đã thật tin Phật.

Hòa Thượng nói: "***Chúng ta tin thì chúng ta phải "y giáo phụng hành"***". Chúng ta phải y theo lời dạy của Phật mà làm, chúng ta không thêm, không bớt. Hằng ngày, chúng ta nghe lời Phật nhưng những lời này chỉ như gió thoảng bên tai của chúng ta, chúng ta vẫn đang tin theo vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình. Chúng ta bình lặng phản tỉnh thì chúng ta mới có thể nhận ra điều này. Hòa Thượng nói: "***Chúng ta làm theo lời Phật, lời Thánh Hiền thì chúng ta sẽ không phiền não***". Chúng ta làm theo vọng tưởng thì chúng ta sẽ phiền não vì trong vọng tưởng có được mất, thành bại, hơn thua, tốt xấu. Phật, Thánh Hiền luôn dạy chúng ta phải vì chúng sanh hy sinh phụng hiến, chúng ta tận lực vì chúng sanh thì chắc chắn chúng ta sẽ không có phiền não, chúng ta có "*cái ta*" nên chúng ta mới phiền não.

Hòa Thượng nói: "***Chúng ta không tin theo Phật, chúng ta tin theo vọng tưởng, phiền não nên chúng ta đã tạo tác ra tất cả những tội nghiệp***". Chúng ta làm vì "*tự tư tự lợi*", vì "*danh vọng lợi dưỡng*" thì chúng ta sẽ tạo nghiệp. Chúng ta làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chắc chắn chúng ta không phiền não, không có tác dụng phụ. Hòa Thượng nói: "***Người ta giành thì chúng ta nhường, người ta tiếp tục giành thì chúng ta lại nhường***". Nếu chúng ta cảm thấy mình bị ức hiếp thì chúng ta sẽ phiền não, nếu chúng ta nhường thì chúng ta sẽ không có phiền não.

Có người hỏi tôi, chúng ta sẽ tặng quà cho mọi người đến bao giờ, nếu chúng ta chỉ tặng cho thì chúng ta sẽ hết. Tôi nói, chúng ta làm đến khi nào chúng ta không làm được nữa thì chúng ta nghỉ. Hiện tại, nếu trường nào không đủ kinh phí vận hành thì chúng ta sẽ đóng cửa. Chúng ta làm mọi việc một cách rất tự tại. Hôm trước, ở thành phố Hồ Chí Minh, tôi mời chủ trường đến để họ tiếp nhận và vận hành một trường mầm non, tôi dặn họ làm theo mô hình của chúng ta là được, chúng ta làm mọi việc đều để phục vụ chúng sanh. Nhiều người ở thế gian chỉ: “*Mượn đạo tạo đời*”. Chúng ta nói những lời của Phật, của Thánh Hiền mà chúng ta không làm theo thì đó là chúng ta chỉ mượn lời của các Ngài.

Chúng ta phản tỉnh chúng ta đã tin Phật hay chúng ta đang làm theo vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình? Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước là cách thấy, cách nghĩ, cách làm sai lầm của chính chúng ta. Tâm của Phật là thuần tịnh, thuần thiện, tâm của chúng ta là tâm “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đã đạt đến vô ngã, không còn cái ta. Chúng ta vẫn còn “*cái ta*” rất lớn, từ “*cái ta*” mà có vô cùng nhiều “*cái của ta*”. Chúng ta còn thấy ta thì chúng ta không thể không phiền não. Chúng ta chỉ cần bình lặng quán sát thì chúng ta sẽ nhận ra, chúng ta đang làm theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát hay chúng ta đang làm theo vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!